

Εκείνο που σώζει και φτιάχνει καλά παιδιά είναι η ζωή των γονέων μέσα στο σπίτι (Άγιος Πορφύριος)

ς /

Εκείνο

που σώζει και φτιάχνει καλά παιδιά είναι η ζωή των γονέων μέσα στο σπίτι. Οι γονείς πρέπει να δοθούνε στην αγάπη του Θεού. Πρέπει να γίνουμε άγιοι κοντά στα παιδιά με την πραότητα τους, την υπομονή τους, την αγάπη τους. Να βάζουμε κάθε μέρα νέα σειρά, νέα διάθεση, ενθουσιασμό κι αγάπη στα παιδιά. Και η χαρά που θα τους έλθει, η αγιοσύνη που θα τους έχει επισκεφθεί, θα εξακοντίσει στα παιδιά την Χάρη. Για την κακή συμπεριφορά των παιδιών φτάνε γενικά οι γονείς. Δεν τα σώζουν ούτε οι συμβουλές, ούτε η πειθαρχία, ούτε η αυστηρότητα. Αν δεν αγιάζονται οι γονείς, αν δεν αγωνίζονται, κάνουν μεγάλα λάθη και μεταδίδουν το κακό που έχουν μέσα τους. Αν οι γονείς δεν ζουν ζωή αγία, αν δεν μιλούν με αγάπη, ο διάβολος ταλαιπωρεί τους γονείς με τις αντιδράσεις των παιδιών. Η αγάπη, η ομοψυχία, η καλή συνεννόηση των γονέων είναι ό,τι πρέπει για τα παιδιά. Μεγάλη ασφάλεια και σιγουριά.

Τα φερσίματα των παιδιών έχουν άμεση σχέση με την κατάσταση των γονέων. Όταν τα παιδιά πληγώνονται απ' την κακή μεταξύ των γονέων τους συμπεριφορά, χάνουν δυνάμεις και διάθεση, να προχωρήσουν στην πρόοδο. Κακοχτίζονται και το οικοδόμημα της ψυχής τους κινδυνεύει από στιγμή σε στιγμή να γκρεμισθεί. Να

σας πω και δύο παραδείγματα.

Είχαν έλθει δυο κοπελίτσες σ' εμένανε κι η μια είχε κάτι πολύ άσχημα βιώματα και με ρωτούσαν που οφείλονται. Και τους είπα:

- Είναι απ' το σπίτι, απ' τους γονείς σας.

Κι όπως την «έβλεπα» την μια, λέω:

- Εσύ απ' την μητέρα σου τα έχεις κληρονομήσει αυτά.

- Κι όμως, λέει, οι γονείς μας είναι τόσο τέλειοι άνθρωποι. Είναι χριστιανοί, εξομολογούνται, μεταλαμβάνουν, που μπορεί να πει κανείς, ζήσαμε μέσα στη θρησκεία. Εκτός... αν φταίει η θρησκεία, απαντάει εκείνη.

Τους λέω:

- Τίποτα δεν πιστεύω απ' αυτά που μου λέτε. Εγώ ένα μόνο βλέπω, οι γονείς σας δεν τήνε ζουν τη χαρά του Χριστού.

Πάνω σ' αυτό η άλλη είπε:

- Άκουσε, Μαρία, καλά λέει ο παππούλης, έχει δίκιο. Οι γονείς μας πάνε στον πνευματικό, στην Εξομολόγηση, στην Θεία Μετάληψη, ναι... Αλλά είχαμε ποτέ ειρήνη στο σπίτι; Ο πατέρας συνεχώς γκρίνιαζε με την μητέρα μας. Διαρκώς πότε ο ένας δεν έτρωγε, πότε ο άλλος δεν ήθελε να πάνε κάπου μαζί. Έχει δίκιο, λοιπόν, ο παππούλης.

- Πως τον λένε τον πατέρα σου; την ρωτάω.

Μου είπε.

- Πως την λένε την μητέρα σου;

Μου είπε.

- Ε, λέω, με την μητέρα σου δεν τα έχει καθόλου καλά μέσα σου.

Ακούστε με τώρα. Τη στιγμή που μου έλεγαν τον όνομα, έβλεπα τον πατέρα, έβλεπα την ψυχή του. Τη στιγμή που μου έλεγαν το όνομα της μητέρας, έβλεπα την μητέρα κι έβλεπα πως κοίταζε η κόρη την μητέρα της.

Κάποια άλλη μέρα ήλθε μια μητέρα με την μια της κόρη και μ' επισκέφθηκαν. Ήταν στενοχωρημένη. Έκλαιγε με λυγμούς. Ένιωθε πολύ δυστυχισμένη.

- Τι έχεις; την ρωτάω.

- Είμαι απελπισμένη με την μεγάλη μου κόρη, η οποία έδιωξε τον άνδρα της απ' το σπίτι και μας παραπλανούσε λέγοντας πολλά ψέματα.

- Τι ψέματα; της λέω.

- έδιωξε προ πολλού τον άνδρα της απ' το σπίτι και δεν μας είπε τίποτα. Την ερωτούσαμε από τηλεφώνου, «τι κάνει ο Στέλιος;». «Καλά, μας απαντούσε, αυτή τη στιγμή πήγε να πάρει εφημερίδα». Κάθε φορά έβρισκε κάποια πρόφαση, ώστε να μην υποψιασθούμε τίποτα. Αυτό κράτησε δύο χρόνια. Μας το έκρυβε, που τον είχε διώξει. Προ ημερών το μάθαμε απ' τον ίδιο, που τυχαία τον εσυναντήσαμε.

Της λέω, λοιπόν:

- Εσύ φταίεις. Εσύ κι ο άνδρας σου. Και πιο πολύ εσύ.

- Εγώ! που αγαπούσα τόσο τα παιδιά μου, που δεν έβγαίνα απ' την κουζίνα, που δεν είχα προσωπική ζωή, που τα οδηγούσα στον Θεό και στην Εκκλησία, που τα συμβούλευα στο καλό. Πώς φταίω εγώ;

Απευθύνθηκα στην άλλη κόρη, που ήταν παρούσα:

- Εσύ τι λέεις;

- Ναι, μαμά, έχει δίκιο ο παππούλης, ποτέ μα ποτέ δεν φάγαμε γλυκό ψωμί απ' τα μαλώματα που κάνατε μια ζωή με τον μπαμπά.

- Βλέπεις, που έχω δίκιο; Εσείς φταίτε, εσείς τα τραυματίζετε τα παιδιά. Δεν φταίνε εκείνα, υφίστανται, όμως, τις συνέπειες.

Δημιουργείται μία κατάσταση στην ψυχή των παιδιών εξαιτίας των γονέων τους, που αφήνει ίχνη μέσα τους για όλη τους τη ζωή. Η συμπεριφορά τους στη συνέχεια της ζωής τους, η σχέση με τους άλλους έχουν άμεση εξάρτηση απ' τα βιώματα που φέρουν απ' τα παιδικά τους χρόνια. Μεγαλώνουν, μορφώνονται, αλλά κατά βάθος δεν αλλάζουν. Αυτό φαίνεται και στις πιο μικρές εκδηλώσεις της ζωής. Επί παραδείγματι, σου συμβαίνει μια λαιμαργία, να θέλεις να τρώεις. Πήρες, έφαγες, βλέπεις κάτι άλλο, το θέλεις κι εκείνο, το θέλεις και τ' άλλο. Αισθάνεσαι ότι πεινάεις, ότι άμα δεν φάεις, σε πιάνει μια λιγούρα, μια τρεμούλα. Φοβάσαι ότι θ' αδυνατίσεις. Είναι κάτι ψυχολογικό, που έχει εξήγηση. Μπορεί, ας πούμε, να μην εγνώρισες πατέρα, να μην εγνώρισες μητέρα, να είσαι υστερημένος και πεινασμένος, φτωχός κι αδύνατος. Κι αυτό από πνευματικό γεγονός εκδηλώνεται

αντανεκλαστικώς ως αδυναμία του σώματος.

Στην οικογένεια βρίσκεται μεγάλο μέρος απ' την ευθύνη για την πνευματική κατάσταση του ανθρώπου. Για ν' απαλλαγούν τα παιδιά από διάφορα εσωτερικά προβλήματα, δεν είναι αρκετές οι συμβουλές, οι εξαναγκασμοί, η λογική κι οι απειλές. Μάλλον γίνονται χειρότερα. Η διόρθωση γίνεται με τον εξαγιασμό των γονέων. Γίνεται άγιοι και δεν θα έχετε κανένα πρόβλημα με τα παιδιά σας. Η αγιότητα των γονέων απαλλάσσει τα παιδιά απ' τα προβλήματα. Τα παιδιά θέλουν κοντά τους ανθρώπους αγίους, με πολλή αγάπη, που δεν θα τα φοβερίζουν, ούτε θα περιορίζονται στη διδασκαλία, αλλά θα δίδουν άγιο παράδειγμα και προσευχή. Να προσεύχεσθε οι γονείς σιωπηλά και με τα χέρια ψηλά προς τον Χριστό και ν' αγκαλιάζετε τα παιδιά σας μυστικά. Κι όταν κάνουν αταξίες, να παίρνετε παιδαγωγικά μέτρα, αλλά να μην τα πιέζετε. Κυρίως να προσεύχεσθε.

Πολλές φορές οι γονείς, και κυρίως η μητέρα, πληγώνουν το παιδί γι' αταξία που έκανε και το μαλώνουν υπερβολικά. Τότε αυτό πληγώνεται. Ακόμη κι αν δεν το μαλώσεις εξωτερικά και μέσα σου το μαλώσεις κι αγανακτήσεις ή το κοιτάξεις άγρια, το παιδί το καταλαβαίνει. Νομίζει ότι η μητέρα δεν το αγαπάει. Ρωτάει την μάνα:

- Μ' αγαπάεις, μαμά;

- Ναι, παιδί μου.

Αλλ' αυτό δεν πείθεται. Έχει πληγωθεί. Η μητέρα το αγαπάει, θα το χαϊδέψει μετά, αλλ' αυτό θα κάνει το κεφάλι πίσω. Δεν δέχεται το χέρι, το νομίζει υποκρισία, γιατί έχει πληγωθεί.

Αγιος Πορφύριος

Πηγή: artoklasia.blogspot.ca